

Lekce 12: od 15. do 21. prosince

Hodina slávy: Kříž a vzkříšení

Texty na tento týden

J 18,33–19,5; J 19,17–22; J 19,25–27; L 2,34.35; J 20,1–18; 1K 15,12–20

Co je to kříž a proč hraje v křesťanství tak důležitou roli?

Jak udělal Ježíš z kříže, popravčího nástroje, symbol spasení?

Jaké různé čtyři pohledy na Ježíšův kříž nabízí čtyři evangelisté?

Jan věnuje polovinu evangelia závěrečným dnům Ježíšovy služby. Proč?

O jaké „hodině“ hovoří opakovaně Jan? Proč?

Základní verš

„Pilát mu řekl: ‚Jsi tedy přece král?‘ Ježíš odpověděl: ‚Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.‘“ (J 18,37)

Ježíšovo ukřižování a vzkříšení jsou vrcholem Janova evangelia. První polovina knihy popisuje zhruba tři a půl roku Ježíšovy služby (J 1–10), zatímco kapitoly J 11–20 jen necelé dva týdny.

Každé ze čtyř evangelií představuje Ježíšovu smrt jiným způsobem. Přestože jsou jejich zprávy ve vzájemném souladu, každý autor zdůrazňuje ty klíčové body, které vyzdvihují hlavní témata jeho evangelia. Pro Matouše je ukřižování naplněním Písma, Marek zdůrazňuje paralelu mezi Ježíšovým křtem a křížem a Lukáš se zaměřuje na kříž jako na uzdravení a spasení (příběh o zločinci na kříži).

Jan však představuje kříž jako Ježíšovo uvedení na trůn. Jeho intronizace je propojena s myšlenkou „hodiny“, o které se v knize opakovaně hovoří (J 7,30; 8,20; 12,27). Tento způsob intronizace je tak trochu ironický, protože ukřižování bylo nejostudnějším a nejpotupnějším způsobem smrti používaným ve starověkém Římě. Jan čtenáři předkládá zásadní kontrast: Ježíš umírá potupený a ponížený, ale zároveň se tak uskutečňuje jeho slavná intronizace jako Spasitele.

Osnova lekce

V této předposlední lekci se dostáváme k vrcholu Janova evangelia – k jeho zprávě o Kristově oběti na kříži, kterou chce představit (zdánlivě paradoxně) jako Kristovo vítězství, vyvýšení a vrcholné oslavení.

- J 18,33–38: Soud nad „Pravdou“ (neděle)
- J 19,1–16: Lidé odmítají vtělenou Pravdu (pondělí)
- J 19,17–30: Ukřižování (úterý)
- J 20,1–5: Prázdný hrob (středa)
- J 20,11–18: Setkání se vzkříšeným Ježíšem (čtvrtek)

Neděle 15. prosince

Co je pravda?

Ježíš řekl: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; mé království však není odtud.“ ³⁷Pilát mu řekl: „Jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ ³⁸Pilát mu řekl: „Co je pravda?“ Po těch slovech vyšel opět k Židům a řekl jim: „Já na něm žádnou vinu nenalézám.“ (J 18,36–38)

Co víme o Pilátovi? Kdo to byl a proč k němu přivedli Ježíše?

Věděl Pilát, kdo je Ježíš? Tušil, že mluví s Mesiášem? Proč Ježíše odsoudil, přestože byl přesvědčený o jeho nevině?

Pilát se Ježíše ptá: „Co je pravda?“ Proč pak nepočkal na jeho odpověď?

Ježíš o sobě řekl, že je Pravda. Jak tomu rozumíš?

Kladeš někdy Bohu otázky? Čekáš vždy na odpovědi? Proč?

Jakým způsobem dnes Bůh odpovídá na naše otázky ohledně „pravdy“?

Osobní studium

V první části popisu procesu s Ježíšem (J 18,28–32) se řeší neshody židovských vůdců s Pilátem v otázce, kdo má převzít odpovědnost za soud s Ježíšem. Až v další části se pozornost soustředí na Ježíše.

Přečti si verše J 18,33–38. Jak popisují rozhovor Piláta s Ježíšem? O co v rozhovoru jde?

J 18,33-35: Pilát vešel opět do svého paláce, zavolał Ježíše a řekl mu: „Ty jsi král židovský?“ ³⁴Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám od sebe, nebo ti to o mně řekli jiní?“ ³⁵Pilát odpověděl: „Jsem snad žid? Tvůj národ a velekněží mi tě vydali. Čím ses provinil?“

Místodržitel se Ježíše ptá, zda je židovským králem (J 18,33). Je to první zmínka o tomto titulu, ale nebude poslední. Ježíš odpovídá protiotázkou, zda se Pilát ptá sám od sebe, nebo mu o tom řekli jiní. Ježíšova otázka vrací hru na Pilátovu stranu hřiště. Jde o to, zda státní zástupce rozumí, s kým mluví. Čtenář už ví, že Ježíš je Král. Pochopí to i místodržitel?

Pilát odpovídá vlastní otázkou: „Jsem snad žid? Tvůj národ a velekněží mi tě vydali. Čím ses provinil?“ (J 18,35). Pilát se snaží vyhnout odpovědi. Je podrážděný tím, že Ježíš přesně odhalil podstatu sporu. Byl to první krok, kterým se vzdálil od pravdy. Dovolil, aby mu předsudky zabránily správně vnímat.

Ježíš odpovídá, že jeho království není z tohoto světa (J 18,36). Pilát pak vyvozuje, že Ježíš o sobě tvrdí, že je král (J 18,37). To vede k Ježíšovu důležitému vysvětlení, že se narodil, aby vydal svědectví o pravdě, a že každý člověk, který je „z pravdy“, slyší jeho hlas (J 18,37).

Pilát se pak ptá: „*Co je pravda?*“ (J 18,38). Nečeká však na odpověď. Namísto toho jde ven, aby se pokusil zachránit Ježíše před davem.

Pravda je důležitým tématem Evangelia podle Jana. Jako věčné Slovo (*logos*; J 1,1–5) je Ježíš Světlo a Pravda. To vše je v kontrastu s temnotou a omylem. Ježíš je plný milosti a pravdy (J 1,14). Milost a pravda přišly skrze něho (J 1,17). Jan Křtitel vydal svědectví o pravdě (J 5,33). Ježíš potvrdil, že jeho Otec je „pravdivý“ (J 7,28). Sám Ježíš slyšel pravdu od svého Otce (J 8,40). Ježíš je „cesta, pravda i život“ (J 14,6). Slovo Boží je „pravda“ (J 17,17). Navzdory své otázce Pilát promeškal příležitost poznat pravdu. Zabránily mu v tom jeho předsudky, předchozí rozhodnutí a tlak, kterému nakonec podlehl.

Aplikace

Jak rozumíš tomu, že Ježíš je Pravda?

Pondělí 16. prosince

„Hle, člověk!“

Tedy dal Pilát Ježíše zbičovat. ²Vojáci upletli z trní korunu, vložili mu ji na hlavu a přes ramena mu přehodili purpurový plášť. ³Pak před něho předstupovali a říkali: „Bud' pozdraven, králi židovský!“ Přitom ho bili do obličejů. ⁴Pilát znovu vyšel a řekl Židům: „Hleďte, vedu vám ho ven, abyste věděli, že na něm nenalézám žádnou vinu.“ ⁵Ježíš vyšel ven s trnovou korunou na hlavě a v purpurovém plášti. Pilát jim řekl: „Hle, člověk!“ (J 19,1–5)

Pilát věděl, že Ježíš nezasluhuje smrt. Jakou nabídku dal zástupu?

Pilát před Židy pronesl na adresu Ježíše: „Hle, člověk!“ Co tím myslel?

Proč bylo chybou, že se Pilát pokoušel diskutovat s Židy o Ježíšově vině?

Co vedlo Piláta k tomu, že nakonec rozhodl v rozporu se svým svědomím?

V jakých situacích není správná „diskuze“? Kdy je třeba jednat? Proč?

K čemu se „snížili“ Židé při obžalobě Ježíše?

Proč římscí vojáci oblékli Ježíše do purpuru a dali mu trnovou korunu?

Jak bychom se měli stavět k tomu, když se někdo někomu posmívá?

Osobní studium

Přečti si text J 18,38–19,5. Jak se Pilát snažil přesvědčit lidi, aby žádali Ježíšovo propuštění?

J 18,38-40: Pilát mu řekl: „Co je pravda?“ Po těch slovech vyšel opět k Židům a řekl jim: „Já na něm žádnou vinu nenalézám. ³⁹Je zvykem, že vám o Velikonocích propouštím na svobodu jednoho vězně. Chcete-li, propustím vám toho židovského krále.“ ⁴⁰Na to se dali do křiku: „Toho ne, ale Barabáš!“ Ten Barabáš byl vzbouřenec.

Pilát nečekal na Ježíšovu odpověď týkající se pravdy. Namísto toho předstoupil před Židy a snažil se je přesvědčit, aby změnilí svůj postoj k Ježíši. Tím, že se Pilát rozhodl vést s nimi dialog místo toho, aby prostě Ježíše propustil, se dostal do nevýhodné situace. Náboženští vůdci pochopili, že prostřednictvím shromážděného davu mohou na místodržitele vyvíjet tlak.

Pilát mluví o zvyku propustit v době Velikonoc jednoho vězně na svobodu. Ptá se, zda chtějí, aby jim propustil „židovského krále“ (J 18,39). Překvapivě lidé žádají o propuštění zločince jménem Barabáš, a ne nevinného Ježíše.

Nyní začíná Ježíšovo ponižování. Římscí vojáci upletli trnovou korunu, oblékli Ježíši purpurové roucho a opakovaně ho s posměchem „oslavují“ jako židovského krále. Podobným způsobem by zdravili císaře. V tomto případě však šlo o výsměch a ponižování.

Tím, že se Pilát snaží vzbudit u lidí alespoň nějaký soucit s Ježíšem, se zdá, že hledá způsob, jak ho propustit. Vyvádí Ježíše s trnovou korunou a v purpurovém plášti před nenávisť naplněný dav. Scéna, kterou Jan nekomentuje, zobrazuje Ježíše v jakoby královském oděvu, přičemž

místodržitel vyzývá lidi: „Hle, člověk!“ (J 19,5). Čtenáři to připomíná slova Jana Křtitele: „*Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa*“ (J 1,29). Je ironií, že právě pohanský místodržitel představuje Židům Mesiáše v královském oděvu.

Jak však ukazují následující verše (J 19,6–16), dav si přeje Ježíšovo ukřižování. Hlavním obviněním je, že se „*vydával za syna Božího*“ (J 19,7). To Piláta vystrašilo a ještě více se snažil zařídit Ježíšovo propuštění. Ale vůdcové zpečetili Ježíšův osud tvrzením, že propustit ho znamená postavit se proti císaři. Vědí, že Pilátova loajalita vůči císaři mu nedovolí propustit někoho, kdo by si nárokoval stejné postavení. Proto náboženští vůdci tvrdí, že jejich jediným králem je císař. Hluboká nenávisť vůči Ježíši byla tedy větší než jejich národní zájmy. Aby se zbavili Ježíše, byli ochotni obětovat snahy o národní nezávislost.

Aplikace

Je to děsivé – pohanský vládce chce Ježíše propustit, zatímco duchovní vůdci národa, kteří ho měli poznat, chtěli Ježíše ukřižovat! Jaké ponaučení si z toho můžeme vzít pro sebe?

Úterý 17. prosince

„Dokonáno jest“

Ježíš věděl, že vše je již dokonáno; a proto, aby se až do konce splnilo Písmo, řekl: „Žízním.“²⁹ Stála tam nádoba plná octa; namočili tedy houbu do octa a na yzopu mu ji podali k ústům. ³⁰Když Ježíš okusil octa, řekl: „Dokonáno jest.“ A nakloniv hlavu skončil (J 19,28–30)

Autor lekce píše, že se „pro Ježíše kříž stal trůnem“. Jak tomu rozumíš?

Pilát umístil nad Ježíšovu hlavu nápis: „Ježíš Nazaretský, král židovský!“

Co tím sledoval?

Jaké pocity měli farizeové a zákoníci, když četli nápis nad hlavou Ježíše?

Ježíš krátce před smrtí předává svou matku do péče apoštola Jana. Proč to dělá? Jaký závazek na sebe vzal Jan?

Co měl Ježíš na mysli, když pronesl: „Dokonáno jest!“?

Opravdu se Ježíšova mise uzavřela jeho smrtí? Proč?

Jaký význam má Ježíšovo zmrtvýchvstání, pokud svůj úkol dokončil ve chvíli, kdy umírá?

Osobní studium

Podle textu J 19,17–22 napsal Pilát nápis v latině, řečtině a hebrejštině, který říkal: „Ježíš Nazaretský, král židovský“ (J 19,19). Židovští velekněží to chtěli změnit. Pilát však trval na svém a nezměněný nápis zůstal němým svědkem nejen pravdy o Ježíši, ale také jedním ze znaků, že pro Ježíše se kříž stal trůnem. Takto byl Ježíš skutečně jejich Králem, „král židovský“ visel na kříži jako obyčejný zločinec.

„Zavěšení nápisu nad Ježíšovu hlavu řídila vyšší moc, než byl Pilát nebo Židé. Boží prozřetelnost chtěla přivést lidi k tomu, aby zkoumali Písmo a uvažovali o něm.“ (DA 745; TV 480)

Jakou scénu popisují verše J 19,25–27? Co je hlavní myšlenkou?

J 19,25–27: U Ježíšova kříže stály jeho matka a sestra jeho matky, Marie Kleofášova a Marie Magdalská. ²⁶Když Ježíš spatřil matku a vedle ní učedníka, kterého miloval, řekl matce: „Ženo, hle, tvůj syn!“ ²⁷Potom řekl tomu učedníkovi: „Hle, tvá matka!“ V tu hodinu ji onen učedník přijal k sobě.

Mezi těmi, kteří ten den stáli pod křížem, byl Jan, milovaný učedník, spolu s Marií, Ježíšovou matkou, a dalšími. Právě tuto zkušenost předpovídal Simeon před mnoha lety, když Josef a Marie přinesli Ježíše do chrámu, aby ho zasvětili Bohu (srov. s L 2,34.35). Nyní, ve chvílích své smrti, Ježíš mluví se svou matkou. „Ženo, hle, tvůj syn!“ A Janovi říká: „Hle, tvá matka!“ (J 19,26.27).

Jaký význam mají Ježíšova slova: „Dokonáno jest“? (Viz úvodní text J 19,28–30.)

Řecké sloveso *teleó* („dokončit, dokonat, provést“) ve verši 28 („vše je již dokonáno“) je stejné, jaké zaznívá ve verši 30 („Dokonáno jest“). Kromě toho

se ve verši 28 objevuje i příbuzné slovo (*teleioó*; „dokončit, uskutečnit, splnit“) v souvislosti s naplněním Písma („aby se až do konce splnilo Písmo“). Ať to, co se odehrávalo na kříži, bylo jakkoli bolestné a tragické, ve skutečnosti se vše naplňovalo, uskutečňovalo, dokonávalo.

Když Ježíš říká: „Dokonáno jest!“, dokončuje, naplňuje to, co chtěl jeho Otec.

Aplikace

Co pro každého z nás znamenají Ježíšova slova „Dokonáno jest“? Co bylo dokonáno? Jaký význam to má pro náš život?

Středa 18. prosince

Prázdný hrob

První den po sobotě, když ještě byla tma, šla Marie Magdalská k hrobu a spatřila, že kámen je od hrobu odvalen. ²Běžela k Šimonu Petrovi a k tomu učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“ ³Petr a ten druhý učedník vstali a šli k hrobu. ⁴Oba dva běželi, ale ten druhý učedník předběhl Petra a byl u hrobu první. ⁵Sehnul se a viděl tam ležet Iněná plátna, ale dovnitř nevešel. (J 20,1–5)

Proč byl Ježíšův pohřeb v podstatě nedokončený?

Proč šla Marie Magdalská v neděli ráno k hrobu?

Jak reagovala, když našla prázdný hrob?

Jak reagoval Petr, když mu to řekla?

Jan píše o „tom druhém učedníkovi“. Proč nenapiše, že je to on?

Co se z tohoto jeho příkladu můžeme naučit?

Co Petr a Jan zjistili u Ježíšova hrobu?

Proč je zaujalo, že v hrobu bylo vše poskládané?

Osobní studium

Přečti si text J 20,1–7. Jakou důležitou skutečnost popisují tyto verše? V čem spočívá význam popsané události?

J 20,6-7: Po něm přišel Šimon Petr a vešel do hrobu. Uviděl tam ležet Iněná plátna, ⁷ale šátek, jímž ovázali Ježíšovu hlavu, neležel mezi plátny, nýbrž byl svinut na jiném místě.

Ježíš zemřel v pátek pozdě odpoledne a vstal v neděli brzy ráno. Protože se blížila sobota, jeho pohřeb byl proveden narychlo a zůstal nedokončen (J 19,42). Přestože Ježíše milovali, jeho následovníci zachovávali sobotní den, a proto v sobotu ke hrobu nešli (porovnej s Mk 16,1 a L 23,56). Po sobotě si několik žen nakoupilo vonné oleje, kterými se chtěly postarat o Ježíšovo tělo, a v neděli ráno přišly ke hrobu. K jejich zděšení však byl kámen odvalený a hrob prázdný.

Mk 16,1: Když uplynula sobota, Marie z Magdaly, Marie, matka Jakubova, a Salome nakoupily vonné masti, aby ho šly pomazat.

L 23,56: Potom se vrátily, aby připravily vonné masti a oleje. Ale v sobotu zachovaly podle přikázání sváteční klid.

Marie Magdaléna byla jednou z těch, kdo přišli ke hrobu mezi prvními. Běžela říci Petrovi a Janovi, co viděla. Oba učedníci se rozběhli k hrobu. Jan předběhl Petra a byl u hrobu první. Nahlédl dovnitř a uviděl tam ležet Iněná plátna, do kterých bylo dříve zavinuto Ježíšovo tělo. Ale Jan do hrobky nevstoupil.

Petr však vešel dovnitř. Všiml si nejen pláten, ale také šátku, kterým ovázali Ježíšovu hlavu. Ten ležel svinutý odděleně.

Přečti si text J 20,8–10. Jaký význam měl složený šátek, který předtím zakrýval Ježíšovu tvář?

J 20,8–10: *Potom vešel dovnitř i ten druhý učedník, který přišel k hrobu dřív; spatřil vše a uvěřil. ⁹Dosud totiž nevěděli, že podle Písma musí vstát z mrtvých. ¹⁰Oba učedníci se pak vrátili domů.*

Když Petr vešel do hrobu, vstoupil za ním i Jan. Verš J 20,8 říká, že vešel, viděl a uvěřil. Proč by pohled na složené pohřební roucho, které tam leželo, a svinutý šátek na obličej vedly Jana k přesvědčení, že Ježíš vstal z mrtvých?

K zodpovězení této otázky je třeba se zamyslet nad tím, jak to, že byl hrob vůbec prázdný. Nejtypičtější odpovědi by byli vykrádači hrobů. Toto vysvětlení však selhává ze tří důvodů. Za prvé, Matouš nám říká, že u hrobu stály stráže (Mt 27,62–66), takže vykradení hrobu bylo velmi nepravděpodobné. Za druhé, vykrádači hrobů obvykle kradli cennosti, nikoli těla v rozkladu. A za třetí, vykrádači hrobů by spěchali a neskládali by pohřební roucha. Není proto divu, že když Jan viděl složená plátna, a dokonce i šátek, uvěřil, že Ježíš vstal z mrtvých.

Aplikace

Proč je svědectví o prázdném hrobě tak důležité?

Čtvrtek 19. prosince

Ježíš a Marie

Otázali se Marie: „Proč pláčeš?“ Odpověděla jim: „Odnesli mého Pána a nevím, kam ho položili.“¹⁴ Po těch slovech se obrátila a spatřila za sebou Ježíše; ale nepoznala, že je to on.¹⁵ Ježíš jí řekl: „Proč pláčeš? Koho hledáš?“ V domněni, že je to zahradník, mu odpověděla: „Jestliže tys jej, pane, odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já pro něj půjdu.“¹⁶ Ježíš jí řekl: „Marie!“ Obrátila se a zvolala hebrejsky „Rabbuni“, to znamená „Mistře“. (J 20,13–16)

Co víme o Marii Magdalské?

S kým se setkala u hrobu, když se k němu vrátila?

Jakou otázku ji andělé položili?

Proč plakala, když našla prázdný hrob?

Co se změnilo, když ji Ježíš oslovil: „Marie!“?

Jaký vztah máš k Ježíši? Jak bys reagoval, kdyby ses jako Marie ocitnul u prázdného hrobu svého Mistra?

Co bys poradil člověku, který touží s Ježíšem budovat přátelský důvěrný vztah? Čím by měl začít? Proč?

Osobní studium

Co popisují verše J 20,11–13? Proč měla Marie Magdaléna problém pochopit význam prázdného hrobu?

Před událostí popsanou v úvodních verších se dozvídáme, že Marie běžela za Petrem a Janem, aby jim řekla o prázdném hrobě (J 20,2). Učedníci ke hrobu běželi a ona se tam o něco později vrátila také. Když si Petr a Jan prohlédli prázdný hrob, odešli (J 20,10). Marie však stála u hrobu a plakala. Není pochyb o tom, že během posledních dnů plakala hodně. A teď ještě tohle? Opět se naklonila a podívala se dovnitř.

K jejímu překvapení byli v hrobě dva andělé v bílém rouchu a seděli tam, kde předtím leželo Ježíšovo tělo. Zeptali se jí: „Proč pláčeš?“ (J 20,13). S bolestí odpověděla, že někdo odnesl jejího Pána a ona neví, kam ho položili.

Přečti si text J 20,14–18. Co způsobilo změnu v Mariiňe chápání toho, co se stalo?

J 20,17–18: Ježíš jí řekl: „Nedotýkej se mne, dosud jsem nevystoupil k Otci. Ale jdi k mým bratřím a pověz jim, že vystupuji k Otci svému i Otci vašemu a k Bohu svému i Bohu vašemu.“¹⁸ Marie Magdalská šla k učedníkům a oznámila jim: „Viděla jsem Pána a toto mi řekl.“

Marie se s pohledem zastřeným slzami otočila a uviděla, že za ní někdo stojí. Podobně jako andělé se cizinec zeptal: „Proč pláčeš? Koho hledáš?“ (J 20,15). Domnívala se, že na ní mluví zahradník, a proto ho požádala o pomoc při hledání Ježíšova těla.

Cizinec jí odpověděl kratičkým oslovením: „Marie!“ Toto jedno slovo změnilo její svět. Najednou překvapená Marie pochopila, že s ní mluví

vzkříšený Ježíš, a poznala ho. Ježíš trval na tom, aby se ho nedotýkala, protože musí vystoupit ke svému Otci. Jejím úkolem bylo jít za učedníky a předat jim Ježíšova slova: „... vystupuji k Otci svému i Otci vašemu a k Bohu svému i Bohu vašemu“ (J 20,17). Marie své poslání splnila. Řekla učedníkům, že viděla Pána, a také se s nimi podělila o všechny ostatní podrobnosti (J 20,18).

Aplikace

Přečti si text 1K 15,12–20. Co by bylo podle Pavla s naší vírou, kdyby Kristus nebyl vzkříšen z mrtvých?

1K 15,12–20: *Když se tedy zvěstuje o Kristu, že byl vzkříšen, jak mohou někteří mezi vámi říkat, že není zmrtvýchvstání? ¹³Není-li zmrtvýchvstání, pak nebyl vzkříšen ani Kristus. ¹⁴A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i vaše víra, ¹⁵a my jsme odhaleni jako lživí svědkové o Bohu: dosvědčili jsme, že Bůh vzkřísil Krista, ale on jej nevzkřísil, není-li vzkříšení z mrtvých. ¹⁶Neboť není-li vzkříšení z mrtvých, nebyl vzkříšen ani Kristus. ¹⁷Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších, ¹⁸a jsou ztraceni i ti, kteří zesnuli v Kristu. ¹⁹Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí! ²⁰Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli.*

Pátek 20. prosince

Podněty k zamyšlení

Přečtěte si 79. kapitolu „Význam Ježíšovy oběti“ (DA 758–764; TV 487–491), 81. kapitolu „Zmrtvýchvstání“ (DA 779–787; TV 499–503) a 82. kapitolu „Zpráva o vzkříšení“ (DA 788–798; TV 504–507) z knihy *Touha věků*.

„Pilát se snažil Ježíše osvobodit. Poznal však, že chce-li si udržet své postavení, nemůže Krista zachránit. Než by se připravil o světskou moc, raději obětoval nevinný život. Podobně i dnes mnozí lidé obětují zásady, jen aby o nic nepřišli a nemuseli trpět. Svědomí a povinnost vedou jedním směrem, a sobecké zájmy druhým. Proud se žene špatnou cestou a každého, kdo se spojuje se zlem, strhává do husté tmy hříchu.“ (DA 738; TV 474)

„Kristus nepodlehł smrti, dokud nedokončil dílo, které přišel vykonat. Posledním dechem zvolal: ‚Dokonáno jest.‘ (J 19,30) Boj byl úspěšně dobojován. Kristus zvítězil svou pravici, svou svatou paží (viz Ž 98,1). Jako vítěz vztyčil svůj prapor na věčných výšinách. Andělé měli nevýslovnou radost. Celé nebe jávalo nad Spasitelovým vítězstvím. Satan byl poražen a uvědomil si, že přišel o své panství.

Pro anděly a nepadlé světy mělo zvolání: ‚Dokonáno jest‘ hluboký význam. I pro nás to dodnes znamená, že velké dílo vykoupení bylo dokončeno. Spolu s nebeskými bytostmi můžeme mít podíl na plodech Kristova vítězství.“ (DA 758; TV 487)

Otázky k rozhovoru

- 1. Co nám při rozhodování může pomoci, abychom se vyhnuli chybám, kterých se dopustil Pilát?**
- 2. Proč musel Ježíš zemřít místo nás? Proč musel být naším zástupcem? Proč byla jeho smrt nezbytná, abychom mohli být spaseni? Které pasáže Písma podporují vaše odpovědi?**
- 3. Jaký je vztah mezi důkazy z Písma a historickými důkazy, pokud jde o víru v Ježíšovo vzkříšení? Který historický důkaz potvrzuje Ježíšovo vzkříšení?**
- 4. Zamyslete se nad textem 1K 15,12–20. Jak rozumíte myšlence, že bez Kristova zmrtvýchvstání „jsou ztraceni i ti, kteří zesnuli v Kristu“ (1K 15,18)? Jaký smysl by měla tato slova, pokud by ti, kdo „zesnuli v Kristu“, šli hned po své smrti do nebe? Jak zde Pavlova slova potvrzují pravdu, že mrtví spí až do vzkříšení při Kristově návratu?**

Která myšlenka v této lekci tě nejvíce zaujala?

Ježíš v okamžiku smrti zvolal: „Dokonáno jest!“ Proč?

Co prožívaly nebeské bytosti, když sledovaly, jak umírá Bůh – Ježíš?

Jak to vypadalo „v nebi“, když vstal Ježíš z mrtvých?

Co tě dnes nejvíce potěšilo během naší dnešní diskuze?

Západ Slunce v 16⁰¹